

РЕШЕНИЕ

№ 5780

гр. София, 31.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 03.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1988** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното: Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по искова молба от Л. П. С.. Претендира се заплащане на обезщетение от Агенция Митници, в размер на 12225,00лв. за периода 04.01.2010г. – 04.11.2010г. - времето, през което Л. П. С. не е заемал държавна служба поради незаконосъобразното му уволнение със Заповед № 10756 от 16.12.2009 година, издадена от директора на Агенция Митници, ведно със законната лихва от момента на подаване на исковата молба, алтернативно, от датата на признаване на уволнението за незаконосъобразно.

Ищецът се позовава на влязло в сила на 20.06.2011г решение № 8772 от 20.06.2011 г. на Върховния административен съд на Р. Б., с което е отменена като незаконосъобразна заповед № 10756 от 16.12.2009 г., издадена от директора на Агенция Митници, с която на основание чл. 106, ал. 1, т.2 от ЗДСл. е прекратено служебното правоотношение на ищеца.

Ищецът твърди, че за периода 04.01.2010г. – 04.11.2010г. е бил без работа, за който факт представя като доказателство препис от трудова книжка № 1443, издадена на 30.12.1983г. от Митница С., служебна книжка № 2025 от 19.10.2007г., издадена от Агенция Митници – С. и регистрационна карта за регистрация в дирекция „Бюро по труда” – Р., под № 10000287/12.03.2010г.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адвокат Г., който поддържа исковата молба. На основание чл. 214, ал.1 изр. 2 от ГПК, от страна на ищеца е направено

искане за изменение на иска в посока увеличение, като същият да се счита за предявен за сумата от 12255,00лв. Направено е искане за присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответната страна – Агенция Митници, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Ф. оспорва иска на Л. П. С. за изплащане на обезщетение по чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител като неоснователен и недоказан. В писмения отговор на исковата молба ответникът е направил възражение, че размерът на претендираното обезщетение е завишен, тъй като brutното възнаграждение за заеманата от ищеца длъжност, към момента на признаване на уволнението за незаконосъобразно е 863,60лв. За удостоверяване на същото е представена служебна бележка изх. № 34/22/11 от 16.12.2011г. Счита за недоказано обстоятелството, че ищецът е останал без работа за процесния период. Поддържа възражение за прихващане, съгласно изложеното в писмения отговор на исковата молба. Ответникът се позовава на обстоятелствата, че с разплащателен фиш № 9/март 2010г. на ищеца е изплатено обезщетение, на основание чл. 106, ал.2 от ЗДСл в размер на 1740,80лв., а с разплащателен фиш № 10 за месец януари 2010г. е изплатено обезщетение, на основание чл. 106, ал. 4 от ЗДСл в размер на 355,42лв. Със сумата на изплатените обезщетения, на основание чл. 106, ал.2 и ал.4 от ЗДСл ответникът счита, че следва да бъде направено прихващане.

Ответникът се позовава на обстоятелствата, че съгласно заповед № 8594/18.11.2009 г. за прекратяване на служебното правоотношение на Д. Н. е разпоредено на същия да се изплати обезщетение на основание чл. 106, ал. 4 от ЗДСл, в размер на една brutна заплата за неспазен срок на предизвестие, което е реално изплатено – представен е разплащателен фиш № 1 от декември 2009г. С разплащателен фиш за месец март 2010г. на Д. Н. е изплатено обезщетение в размер на две brutни работни заплати, на основание чл. 106, ал.2 от ЗДСл. Общият размер на изплатените обезщетения, на основание чл. 106, ал.2 и ал.4 от ЗДСл е 1385,08лв., с която сума ответникът счита, че следва да бъде направено прихващане.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на исковата претенция, при съобразяване на размера със заключението на съдебно-счетоводната експертиза.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, на основание чл. 236, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна: Със Заповед № 10756/16.12.2009г., издадена от директора на Агенция Митници е прекратено служебното правоотношение на Л. П. С. от длъжността държавен инспектор в Регионална митническа дирекция – Р., Митница Р.. С решение № 8772 от 20.06.2011г. на Върховния административен съд на Р. Б. окончателно е отменена заповед № 10756/16.12.2009г., издадена от директора на Агенция Митници. Решението е влязло в законна сила на 20.06.2011г. По делото не е представена заповед за възстановяване на Л. П. С. на заеманата от него длъжност преди незаконосъобразното прекратяване на служебното правоотношение, както и не е представена заповед за определяне на индивидуално основно месечно възнаграждение.

По делото са приети основно и допълнителни заключения на съдебно-счетоводна експертиза. Вещото лице е направило изчисления за размера на brutното възнаграждение за заеманата преди прекратяване на служебното правоотношение на ищеца длъжност „държавен инспектор”, към датата на признаване на уволнението за

незаконнообразно – 20.06.2011г. Размерът на основното месечно възнаграждение е взет от Поименно разписание на длъжностите и работните заплати в Митница Р. към 16.05.2011г., който е 950,00лв. Този размер на основното възнаграждение вещото лице е обосновало с обстоятелството, че последната индивидуална оценка на трудовото изпълнение на Л. С., преди прекратяване на служебното правоотношение е „2” – „Изпълнение над изискванията”. Към определения размер на основното месечно възнаграждение е прибавено допълнително възнаграждение за прослужено време – 29%, при което полученият размер на брутно месечно възнаграждение е 1225,00лв., съответно размерът на обезщетението за период от десет месеца е 12 255,00лв.

Размерът на брутното възнаграждение, изчислен на база представената от ответника служебна бележка, изх. № 34/22/11 от 16.12.2011г. на директор на дирекция „Организация и управление на човешките ресурси” относно размера на основното месечно възнаграждение и допълнителното възнаграждение за прослужено време е 877,20лв., при което размерът на обезщетението по чл. 104, ал.1 от ЗДСЛ е определен на 8772,00лв.

Основното месечно възнаграждение за длъжността, изчислено по правилата на чл. 6, ал. 4, вр. ал. 3 от Вътрешни правила за работната заплата в Агенция Митници е 902,00лв. Към този размер е прибавено възнаграждение за прослужено време – 29%, при което размерът на брутното възнаграждение е 1163,58лв., съответно размерът на обезщетението, по реда на чл. 104, ал.1 от ЗДСл е 11635,80лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е допустим. След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съгласно чл. 236, ал. 2 от ГПК, настоящият съдебен състав намира искът за частично основателен, по следните съображения:

В разглеждания случай е приложим текстът на разпоредбата на чл. 104, ал.1 от Закона за държавния служител, в редакцията преди изменението, обн. ДВ бр. 38/2012г., в сила от 01.07.2012г. Правото на обезщетение поради незаконнообразно прекратяване на служебното правоотношение възниква към момента на окончателната отмяна на заповедта, с която е прекратено служебното правоотношение. В случая, това е 20.06.2011г., датата, на която е постановено решение № 8772 на Върховния административен съд. Следователно, правото на обезщетение по реда на чл. 104, ал.1 от ЗДСл е възникнало за Л. П. С. преди изменението на разпоредбата, съобразно действащите към този момент правила относно размера на обезщетението.

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл (ДВ, бр. 95/2003г.), когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на брутната си заплата за времето, през което не заема държавна служба, но за не повече от 10 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението. Брутната заплата за определяне на обезщетението е определената му брутна заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата.

В конкретния случай по отношение на Л. П. С. е налице първата хипотеза - не е заемал друга държавна служба или длъжност по трудово правоотношение за периода 04.01.2010г. – 04.11.2010г. Наличието на тази материалноправна предпоставка се

установява от събраните по делото писмени доказателства: препис от трудова книжка № 1443, издадена на 30.12.1983г. от Митница С., служебна книжка № 2025 от 19.10.2007г., издадена от Агенция Митници – С. и регистрационна карта за регистрация в дирекция „Бюро по труда” – Р., под № 10000287/12.03.2010г. Неоснователни са възраженията на ответника за недоказаност на посочената материалноправна предпоставка. Излагат се съображения, че е възможно ищецът да е работил по граждански договор или да е бил самоосигуряващо се лице. Тези твърдения са недоказани. Ищецът е представил доказателства, с които се установява липса на ангажираност по трудово и служебно правоотношение за периода 04.01.2010г. – 04.11.2010г. В случай че ответникът твърди, че ищецът е получавал възнаграждения, за същия е била налице възможност да представи доказателства за установяване на твърденията. Такива доказателства не са посочени и представени. Безспорно е установено, че заповед № 10756/16.12.2009г., издадена от директора на Агенция Митници, по силата на която е прекратено служебното правоотношение на Л. П. С. е отменена като незаконосъобразна с влязло в сила съдебно решение. През целия период, посочен в иска ищецът не е бил зает по трудово или служебно правоотношение. Искът е основателен за периода от десет месеца с оглед императивната разпоредба на чл. 104, ал. 1, изр. 1 от ЗДСл, от 04.01.2010г. до 04.11.2010г.

Като основа за определяне на претендираното обезщетение законодателят е посочил брутната заплата на служителя към момента на признаването на прекратяването на служебното му правоотношение за незаконосъобразно. В случая не са представени доказателства за възстановяване на ищеца на заеманата от него длъжност, както и за определяне на индивидуално възнаграждение. Съдът намира, че размерът на основното месечно възнаграждение, съгласно представената служебна бележка изх. № 34/22/11 от 16.12.2011г. на директор на дирекция „Организация и управление на човешките ресурси” не може да се приеме като безспорно определен. Липсва заповед за определяне на посочения размер на основно възнаграждение изрично на ищеца Л. С., както и доказателства, че лице, с неговия стаж и индивидуални показатели се възстановява на длъжността „държавен инспектор” с посочения размер на основно месечно възнаграждение.

Съдът не приема и размера на основното възнаграждение, определен от вещото лице, въз основа на показатели, които са били налице спрямо ищеца, преди прекратяване на служебното му правоотношение и по-конкретно оценката за индивидуално изпълнение. Този показател е променлив и не може да се приеме за актуален по отношение на Л. С.. Аргумент за последното е и обстоятелството, че ищецът не е възстановен на същата длъжност.

Като основа за определяне на размера на обезщетението, настоящата инстанция намира, че следва да се приеме размерът на основното месечно възнаграждение, определено по реда на Вътрешните правила за работната заплата в Агенция Митници. Действително, според разпоредбата на чл. 6, ал.4, вр. ал.3 от посочените правила индивидуалната основна месечна заплата на възстановените служителите се определя до размера на средната основна месечна заплата, но при липса на заповед за възстановяване на заеманата длъжност, както и при липса на индивидуално определено месечно основно възнаграждение, конкретно за Л. С., а също и липсата на представени индивидуални критерии относно определяне на възнаграждението, размерът на последното следва да бъде съобразен с размера на средната основна

месечна заплата, като обективен критерии. По тези съображения съдът приема, че основното месечно възнаграждение за длъжността, изчислено по правилата на чл. 6, ал. 4, вр. ал. 3 от Вътрешни правила за работната заплата в Агенция Митници е 902,00лв. Към този размер се прибавя допълнително възнаграждение за прослужено време – 29%, при което размерът на brutното възнаграждение е 1163,58лв., съответно размерът на обезщетението, по реда на чл. 104, ал.1 от ЗДСл е 11635,80лв.

Съгласно допуснатото от съда изменение на иска с определение от 03.10.2012г., претендираната сума по иска е в размер на 12255,00 лева, като в случая претенцията следва да бъде уважена частично, в размер на 11635,80лв. На основание чл. 86 от ЗЗД следва да се присъди лихва. Съдът намира, че претенцията за лихва следва да бъде уважена за периода от признаване на уволнението за незаконнообразно до окончателно заплащане на сумата. По силата на общата разпоредба на чл. 86 от Закона за задълженията и договорите при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В случая, за да възникне задължение за работодателя да заплати обезщетение по реда на чл. 104, ал.1 от ЗДСл е необходимо уволнението на служителя да е признато за незаконнообразно. Тази предпоставка е възникнала на 20.06.2011г., с окончателната отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение.

Настоящата инстанция намира за неоснователно направеното от страна на ответника възражение за наличие на основание за прихващане, предвид изплатените на ищеца обезщетения по реда на чл. 106, ал.2 и чл. 106, ал.4 от ЗДСл. В Глава шеста от ЗДСл са регламентирани обезщетенията, които се дължат на държавните служители при прекратяване на служебното им правоотношение. Обезщетението по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл представлява обезщетение при незаконнообразно прекратяване на служебното правоотношение на общо основание от страна на органа по назначаването и то е компенсация за това, че служителят е останал без работа поради незаконно уволнение. Обезщетенията по чл. 106, ал. 2 и ал. 4 от ЗДСл не могат да се прихващат от обезщетението по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, предвид на обстоятелството, че обезщетението по чл. 106, ал. 4 от ЗДСл компенсира времето, което органът по назначаване е длъжен да предизвести държавния служител, преди да прекрати служебното му, правоотношение, а обезщетение по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл се заплаща също по силата на закона и има за цел да даде възможност на държавния служител да намери друга работа. И двете обезщетения не предполагат незаконнообразно прекратяване на служебното правоотношение, признато с влязло в сила съдебно решение или влязъл в сила административен акт, каквото е обезщетението по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл. Поради това двата вида обезщетения се дължат на различно правно основание и се заплащат кумулативно при наличие на определените изисквания на закона. В този смисъл е и Решение № 2220/14.02.2011г. на Върховния административен съд на Р. Б., постановено по адм. д. № 6630/2010г., по описа на съда. С оглед изхода на спора и направеното от ищеца искане за присъждане на разноските по делото, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на ищеца разноски, съразмерно на уважената част от иска. Направените разноски са общо в размер на 1650лева, изразяващи се в платено възнаграждение за адвокат и депозит за съдебно счетоводна експертиза. Съразмерно на уважената част от иска, ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата в размер на 1566,00 (хиляда петстотин шестдесет и шест) лева. Предвид направеното искане за присъждане на разноски от ответника, съобразно отхвърлената част от иска ищецът следва да заплати на Агенция Митници

сума в размер на 100(сто) лева.

Водим от горното, Административен съд - София-град, I отделение, 16 състав,
Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на Л. П. С., ЕГН: [ЕГН], сумата в размер на 11635,80лв. (единадесет хиляди шестстотин тридесет и пет) лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 20.06.2011г. до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ иска на Л. П. С. срещу Агенция Митници за заплащане на обезщетение по чл. 104, ал.1 от ЗДСл в останалата част.

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на Л. П. С., ЕГН: [ЕГН], сумата в размер на 1566.00 лв. (хиляда петстотин шестдесет и шест) лева, представляваща направените във връзка с делото разноски.

ОСЪЖДА Л. П. С., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Агенция Митници сумата в размер на 100.00 лв. (сто) лева, представляваща направените във връзка с делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните и получаване на препис от съдебния акт.

Административен съдия: